ఇస్కూలు పిలకాయల కత

పిల్లల భాషలో *Algebra*

చదువులా? చావులా??

మా అమ్మ చెప్పిన కతలు

పిల్లల్తో మాట్లాడాల్సిన మాటలు

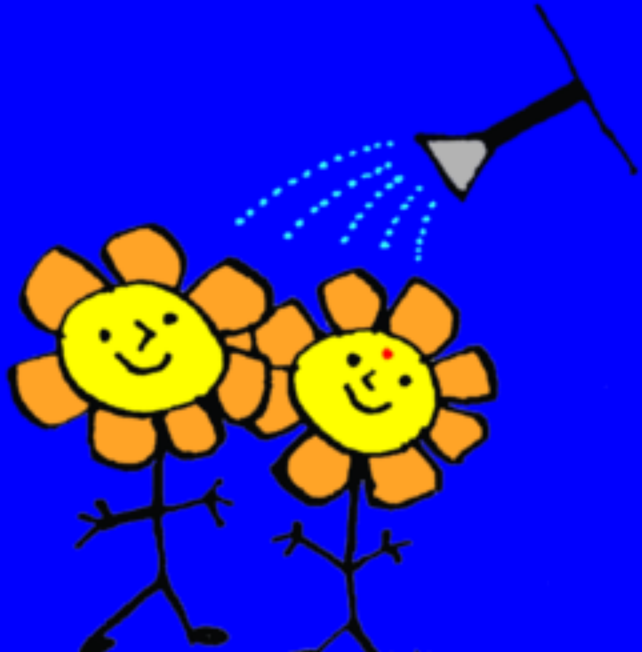

నామిని ఇస్కూలు పుస్తకం

ఇస్కూలు పిలకాయల కత

పిల్లల భాషలో ***Algebra***

చదువులా? చావులా??

మా అమ్మ చెప్పిన కతలు

పిల్లల్తో మాట్లాడాల్సిన మాటలు

నామిని ఇస్కూలు పుస్తకం

టామ్ సాయర్ బుక్స్

ఫ్లాట్ నం. 206, అన్నమయ్య టవర్స్

యాదవ కాలనీ, తిరుపతి-517 501

ఫోను : (0877) 2242102

ఇస్కూలు పుస్తకం

- నామిని

ఇస్కూలు పిలకాయల కత, పిల్లల భాషలో *Algebra,* చదువులా? చావులా??, మా అమ్మ చెప్పిన కతలు, పిల్లల్తో మాట్లాడాల్సిన మాటలు

- ఈ అయిదు పుస్తకాలూ కలిసిన సంపుటానికి...

మొదటి ముద్రణ : మే 2010

బొమ్మలు : బాపు

ప్రచురణ : టామ్ సాయర్ బుక్స్
తిరుపతి

పుస్తకాలకు : విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం
అన్ని బ్రాంచీలూ...
నవోదయ బుక్‌హౌస్,
కాచిగూడ, హైదరాబాద్

ముద్రణ :

నామిని అడ్రసు : ఫ్లాట్ నం. 206, అన్నమయ్య టవర్స్
యాదవ కాలనీ, తిరుపతి–517 501
ఫోను : (0877) 2242102

ధర : **200 రూపాయలు**

సంగతి ముద్దలు

నేనూ నా పుస్తకాలూ వీధుల్లోనూ, పిల్లల్లోనూ ఈ మాత్రం తిరుగులాడుతున్నామంటే... నా వెనకానా, నా పుస్తకాల వెనకానా ఎంతో మంది వుండారు!

పద్ధతేమంటే మనకి మేలు చేసిన వారిని కడుపులోనే పెట్టుకోవడం. ఆ పద్ధతిని ఈరోజు కొత్తగా నేనెందుకు తప్పుతున్నానంటే–

పదేండ్లుగా వొంటి చేత్తో నేనొక్కణ్ణే పుస్తకాలు రాసీ, అచ్చు వేసీ, వాటిని లక్షలాది మంది పిల్లలకు చదివి వినిపించీ, చేర వేసేస్తున్న మొగలాయినని బడాయికి పోలేక భయపడి...!

వీళ్లెవరికీ పేర్లు చెప్పడం యిష్టం లేకపోయినా చేసిన మేలును ఇన్నేండ్లకైనా తలుచుకోక పోతే నాకే మనస్తాపంగా వుండి....!

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ఉన్నత విద్యా మండలి ఛైర్మన్‌గా చేసిన సీ సుబ్బారావూ, ఐ.పి.ఎస్. అధికారి సి.ఆర్. నాయుడూ, ఐ.ఎ.ఎస్. అధికారి ఫణి కుమారూ, కొడుకు వయసున్న నన్ను కూడా స్నేహితుడని చెప్పుకునే మా ఇద్దరు చిన్నాయనలు బాపూ రమణా, మిట్టూరోడి పుస్తకం చదవడం వల్ల నా కొడుకుని నారప్ప మనవడిగా భావించి చదివిస్తున్న విశాఖ 'గీతమ్' యూనివర్శిటీ పెద్దాయన ఎం.వి.వి.ఎస్. మూర్తీ, అనాథ శరణాలయాల్లో పిల్లలకు నీ పుస్తకాలివ్వాలయ్యా అని అణాపైసలతో లెక్కగట్టి నా దగ్గిర చీటికి మాటికి పుస్తకాలు కొని నా జేబులో నాలుగు రూపాయలు పెట్టే స్నేహ వినైల్ దుర్గా ప్రసాదూ, ప్రపంచంలోనే ప్రసిద్ధి గాంచిన ప్రగతి ప్రింటర్స్ అధినేత నరేంద్రా, అప్పుడప్పుడూ మిట్టూరోడి పుస్తకాన్ని చదవక పోతే మా ఇంటిల్లిపాదికీ నోరు చవి చెడి పోతుందని నాకు తప్ప అందరికీ చెప్పుకునే నూజివీడు సీడ్స్ అధినేత్రి ఆశాలతా, నాకంటే పెద్దవాడైనా నన్ను బావా బావా అని పిలిచే ముద్రికా ప్రింటర్స్ కృపాకర్ రావూ, ఈ పిచ్చోణ్ణి కూడా మహర్షి అని భ్రమించే చార్టెర్డ్ అకౌంటెంటు పిడూరి రాజశేఖరూ, మీర్రాసిన పుస్తకాలు ప్రతి పిల్లాడి చేతిలో వుంటే ఎంత బాగుంటుందో కదాని వంద మంది చేతుల్లో ఈ పుస్తకాల్ని పెట్టిన

సాంఘిక సంక్షేమ హాస్టళ్ల డిప్యూటీ డైరెక్టర్ రఘురామూ, ఒక్క పుస్తకం కొనినప్పుడల్లా నాకు వెయ్యిన్ని నూట పదార్లు చదివించుకునే కార్పొరేషన్ బ్యాంకు మధుసూదన రావూ, అమెరికా నుంచి తిరుపతి వచ్చి నన్ను కలిసి నా దగ్గిర 20 రూపాయల విలువ చేసే ఒక్క చదువులా? చావులా? పుస్తకం కొనుక్కొని మా పిల్లల చేతుల్లో పదివేల రూపాయలు పోసి పోయిన 'తానా' మాజీ అధ్యక్షుడు జంపాల చౌదరీ, 25 వేలు తీసుకుని మరీ నెలనాళ్లు నేను రానీపోనీ లెక్కలు చెప్పడం వల్లనే 'మా బిడ్డ సృజన్ ఇంజనీరయ్యాడ'ని పదేండ్లయినా మరిచిపోని పొల్యూషన్ కంట్రోల్ బోర్డు అధికారి అచ్యుత రామయ్యా, నేను హైద్రాబాద్‌లో వున్న రోజుల్లో నన్ను మినర్వా హోటల్‌కి పిలిపించుకుని రోజుల తరబడి విందూ వినోదాలు పంచిన ఎస్.ఆర్.ఎస్. శాస్త్రీ, విద్యకు సంబంధించి ఓనమాలు రాని ఈ గాడిదని కూడా విద్యావేత్తగా గౌరవించే నిఖార్సయిన విద్యావేత్త ఎస్.ఆర్. పరిమీ, అమెరికాలో మైక్రోసాఫ్ట్‌లో పనిచేసే మల్లికార్జున్ యలమంచిలీ, వాళ్ళమ్మ ఝాన్సీబాయీ, పొరపాటున కూడా నేను నెలల కొద్దీ ఫోను చేయక పోయినా, ఏదో పనిమీద తిరుపతికి రాంగానే 'నీ యబ్బా వస్తావా, చస్తావా' అని నన్ను బూతులు తిడుతూనే నేనంటే పడి చచ్చే లాంకో గ్రూప్ డైరెక్టర్ శ్రీనివాసూ, 'ఈ పుస్తకాలతోనే మీరు ఎట్లా బతుకుతారు సార్' అని నా గురించి అనవసరంగా ఆందోళన పడిపోయే హైద్రాబాద్ నవోదయ కోటేశ్వర రావూ, 'బతుకు గోరే తల్లి' అంటే నాకు ప్రాణం అని చెప్పుకునే తెలుగు విశ్వ విద్యాలయం మాజీ వైస్ ఛాన్సలర్ ఆవుల మంజులతా, ఎస్సీ, ఎస్టీ హాస్టళ్ళలో వుండే బీద పిల్లలకి మీ కతలు వినిపించీ, కాసింత ఆల్జీబ్రా నేర్పించీ, వాళ్ల చేతుల్లో పుస్తకాలు పెట్టండి, డబ్బు కత నేను చూస్తానని నన్ను అమెరికా నుంచి శతపోరే రవికిరణ్ తిమ్మిరెడ్డీ, ఆయన స్నేహితుడు హనుమంతరావూ, మా అక్క కూతురు తులసీ పెళ్లికి, 'నువ్వు నయాపైసా ఖర్చుపెడితే తోలు తీస్తా నాయాలా, నాకు కూడా ఆ పాప అన్న కూతురే వాయ్' అని అమెరికా నుంచి ఎనిమిది లక్షలతో పరుగెత్తుకొచ్చిన మా మేనత్త కొడుకు డాక్టర్ దేవరాజులు బావా, అరుణక్కా, నన్ను తండ్రి మాదిరిగా అనుకొని నేను చేసిన మాట సహాయానికి రోజూ దండం పెట్టుకుంటూ వుంటానని తిరప్తి అంతా చెప్పుకునే రాయదుర్గం శేఖర్‌బాబూ, సెలవుల్లో వూరికెళ్లి నప్పుడల్లా ఆడోళ్లను ముందర బెట్టుకుని మిట్టూరోడి పుస్తకం చదివి వినిపించడమే నా పని అంటూ నా దగ్గర వందల కొద్దీ పుస్తకాలను

కొనుగోలు చేసి ఫుల్ రేటు ఇచ్చే సబ్ రిజిస్ట్రార్ జి.వి. కొండారెడ్డీ, నాతో నేరుగా మాట్లాడక పోయినా నా యోగ క్షేమాలను రోజూ కనుక్కునే కృష్ణాజిల్లా తెన్నేరు రైతు బిడ్డా, ఆడిటరూ దేవినేని మధుసూదన రావూ, ఖమ్మం సమతా హాస్పిటలాయన శ్రీధరూ, 15 కిలోల కోళ్లు పెంచే బంజారా హిల్స్ ఆసామీ విఠలూ, ఒక్క మిట్టూరోడి పుస్తకానికి 150 రూపాయలివ్వండి సార్ చాలు అని మొర పెట్టుకున్నా లక్షరూపాయ లిచ్చినా తక్కువేరా పిచ్చోడా అని నన్నభిమానించే జూబ్లీహిల్స్ క్లబ్ సెక్రటరీ హనుమంత రావూ, నా పుస్తకాల ద్వారా నేను 'హుందా'గా బతగ్గలిగితే కుశాలతో వుప్పొంగి పోయే మల్లారపు ప్రసాదూ, పిలిచినా పిలవక పోయినా పలికే సోక్రటీసూ, ట్రెజరీ శీనూ, మా అనంతపురం అన్న డాక్టర్ ఎల్. విజయ మోహన్ రెడ్డీ... ఇంకా సాకం నాగరాజ పేరు కూడా ఏమని చెప్పుకోను నా దరిద్రం గాకపోతే!

వీళ్లల్లో 40, 50 శాతం మందికి నా పుస్తకాలు తప్ప నా ముక్కూ మొహం తెలీక పోయినా... పదేళ్లుగా వీళ్లు పెట్టిన సంగటి ముద్దలే తిని బతుకుతున్నా. ఇందుకు ప్రతిఫలంగా వుప్పుకీ, వూరగాయకీ పనికి రాని ఈ కృతజ్ఞతా స్తుతుల్ని ఏ ఏట్లో పోయను?

– నామిని

(రెక్కల కష్టంతో నా పుస్తకాలమ్మి లక్షల్లక్షలు ఎట్లా సంపాయించానో ఇలావరిగా వొక వుస్తకం రాసేదాకా ఈ గుక్కెడు వూపిరి పోనివ్వను!)

పుస్తకం చదివే ముందర ఒక చిన్న మాట!

నా పుస్తకాల్ని చదివిన కొందురు నన్ను బట్టుకొని, "మీరు ఎమ్మే తెలుగా?" అనడుగుతుంటారు. "అబ్బెబ్బే నేను ఎమ్మెస్సీ మాథ్స్" అని చెప్తే ఎమ్మెస్సీ చేసి సాహిత్యంలోకి ఈ మనిషి ఎట్లా వచ్చాడా అని యిచ్చిత్ర పోతుంటారు.

చెప్పొచ్చేదేమంటే – నేను ఎమ్మే తెలుగు చదవడం వల్ల కాదు గదా మిట్టూరోడి పుస్తకాన్ని రాసింది! ఇక్కడ రెక్కల కష్టం చేసుకునే మా అమ్మతో పాటు మా వూరాడోళ్లు నాకు గురువులై భాష నేర్పించినట్టే...

ఎమ్మెస్సీ మాథ్స్ చేశాను గాబట్టి నేను ఇస్కూలు పిలకాయల కతనీ, పిల్లల భాషలో Algebra నీ, చదువులా? చావులా??... ఇవేవీ రాయలేదు! ఇక్కడ నాకు మా అక్క కూతురు తులసీ మొదలు వీధుల్లో తిరిగే పిలకాయలే నాకు గురువులై వీటిని రాయించినారు.

నేను సోక్రటీస్ స్కూల్‌లో పిలకాయలకు లెక్కల పాఠాలు చెప్పింది కూడా ఒక్క సంవత్సరమే– అదీ ఆంధ్రజ్యోతిలో వుద్యోగం చేస్తూ! పిల్లలు లెక్కల్లో చేసే తప్పులు నాకు చానా న్యాయంగా కనిపించినాయి. నేను ఆంధ్రజ్యోతి వీక్లీకి ఎడిటర్‌గా 1998 లో హైద్రాబాద్ వెళ్లాక కూడా నాకీ ఆసక్తి పోలేదు. పిల్లలు లెక్కల్లో ఎలాంటి తప్పులు చేస్తారో చూద్దామని సరదా కొద్దీ కొన్ని వేలమంది పిల్లల్ని స్కూళ్లకెళ్లి కలిసి మాట్లాడు తుండే వాణ్ణి. 1999 లో ఇస్కూలు పిలకాయల కత రాసినప్పుడు నేను పిల్లల భాషలో Algebra రాస్తానని ఆత్మలో కూడా అనుకోలేదు. అట్లాగే పిల్లల భాషలో Algebra రాస్తున్నప్పుడు చదువులా? చావులా?? రాస్తాననీ అనుకోలేదు.

మైనస్‌ల దగ్గిరా, గుణింతాల దగ్గిరా, బ్రాకెట్ల దగ్గిరా, భిన్నాల దగ్గిరా పిల్లలు ఎన్ని అగచాట్లు పడుతుంటారో చూసి మదన పడి ఈ అన్ని పుస్తకాల్లో 'ఇట్లా, చెప్పండయ్యా! ఇవయ్యా పిల్లల సమస్యలు!' అని టీచర్లతో మొర పెట్టుకున్నట్టుగా పదే పదే గొంతు చించుకున్నాను. వీటిని దయచేసి రిపిటీషన్స్‌గా అనుకోవద్దు. ఇంతకు ముందు అచ్చయిన ఈ పుస్తకాలను అన్నిటినీ కలిపి ఒకే పుస్తకంగా

వేస్తున్నప్పుడు కూడా యధాతథంగా వుంచానే గానీ తీసివేతల గురించీ, బ్రాకెట్లు వెయ్యడం గురించీ, తియ్యడం గురించీ అన్ని పుస్తకాల్లో వున్నా వాటిని ఎడిట్ చెయ్యాలని నాకు అనిపించలేదు.

చూడండి తమాషా, మొన్నటికి మొన్న ఈ 2010 ఏప్రిల్‌లో ప్రపంచంలోనే ప్రసిద్ధి పొందిన ఋషీవ్యాలీ స్కూల్లో మూడు రోజులు 'అతిథి' హోదాలో పిల్లల్తో గడిపినాను. వాళ్ళు చదివే ఇంగ్లీషు పుస్తకాలను చూసి బిత్తర పోయినాను. అయితే లెక్కల దగ్గిరకొచ్చే సరికి వాళ్లూ మామూలే.

ఎనిమిదో తరగతి పిల్లలు కూడా 331 ని 3 తో భాగించలేక పోయినారు. అందరి ఆన్సరూ 11.33 నే! నీళ్లులేని బాయిలోకి దూకి నడుములిరిగి చచ్చి పోవాలన్నంత అసింకమేసింది. 'లెక్కల్లో పిల్లలు చేసే తప్పులు' అనీ, 'అంకెలతో లెక్కలూ', 'x, y, z లతో లెక్కలూ' అనీ ఇట్లా మళ్లీ చెప్పిందే చెప్తూ, పుస్తకాలు రాసేయాలనిపించింది. రాసిన వాటినే టీచర్లు ఇన్నేండ్లుగా చదవక పోతే మళ్లా కొత్తవెందుకులే అని నోరు మూసుకొని గమ్మనుండా.

కొన్ని వందల సార్లు $(a+b)^3$ సూత్రాన్ని పిల్లలు కంఠస్తం పెట్టడం చూసిన ఈ పాపిష్టి కళ్లకు ఈ 'ఇస్కూలు పుస్తకం' లో చెప్పిన సంగతులు పదే పదే కని పించినా... ఎట్లా తుడిపేయగలను?

– నామిని

ఇదీ వరస

పేజీ నెం.

ఇస్కూలు పిలకాయల కత ... 10-87

అస్సలెందుకు చదువుకోవాలంటే ... 11

ఎనిమిదో తరగతే అయినా ఒకటో తరగతి నుంచి ఇంగ్లీషు ... 22

ఎప్పుడొస్తే అప్పుడే ... 30

వేప్పుల్ల శాస్త్రం ... 40

ఇక్కణ్ణుంచి మొదలు బెట్టకపోతే ఎట్ట? ... 50

331 ని 3 తో భాగించడం ... 62

రుద్దడం కంటే గోడకుర్చీ మేలు ... 76

పిల్లల భాషలో *Algebra* ... 88-177

పెద్దలు చెయ్యాల్సింది ... 89

కూడికలూ – తీసివేతలూ ... 91

బ్రాకెట్ల ప్రాధాన్యత ... 98

ఆల్జీబ్రాలో గుణకారాలు ... 106

Algebric Expressions ... 111

Substitute చెయ్యడం (ప్రతిక్షేపించడం) ... 112

Algebric Equations ... 115

వయసు లెక్కలు ... 123

రెండంకెల సంఖ్యలతో లెక్కలు ... 129

ముఖ్య సూత్రాలూ – వాటి ఉపయోగాలూ ... 136

Bases and Powers ... 148

జామెట్రీ ... 162

త్రిభుజాలు ... 172

ఇవన్నీ టెక్స్ట్ బుక్స్‌లో లేవా? ... 175

చదువులా? చావులా?? ... 178-256

గొర్రెదాటు ... 179

పిల్లల మీద తల్లిదండ్రుల మోజు ... 183

తల్లీ, తండ్రీ, గురువూ... ఈ మూడు దెయ్యాల భాష! ... 196

Magic figure కోసం ఇదేమైనా పద్ధతిగా వుందా? ... 200

పిల్లల్లో సెక్స్ సమస్య; ఇదో పెద్ద నల్ల నాగుబాము ... 208

కోళ్ళ ఫారం పెట్టినట్టే! ... 213

మేధావుల పిల్లచేష్ట ... 219

తలకాయలైతే వున్నాయి గదా, ఆలోచిద్దాం! ... 225

కొంపలు కూల్చే ఫిజిక్స్ ... 228

పసి పిల్లలమై పోయి Maths చెప్పాలి ! ... 237

ఇంటర్‌లో ఏం జరుగుతోంది? ... 247

కామన్ సెన్స్ లేకే...! ... 252

మా అమ్మ చెప్పిన కతలు ... 257-299

కాకమ్మ - చీమమ్మ ... 258

అన్నదానంలో వున్న మహిమ ... 263

గువ్వ చాతుర్యం ... 268

లొట్టిగాడు ... 274

అబ్బోడు ... 278

డాం డాం డాం ... 282

ఎవరు బలశాలి! ... 286

ఆలీ - మొగుడు ... 289

పాపిష్టి పిల్లి ... 292

అవ్వ-పొటేలు ... 296

పిల్లల్తో మాట్లాడాల్సిన మాటలు ... 300-323

[ఇస్కూలు పిలకాయల కత రాసింది 1999లో, పిల్లల భాషలో *Algebra* 2000 లో, చదువులా? చావులా?? 2001 లో, మా అమ్మ చెప్పిన కతలు 2002 లో, పిల్లల్తో మాట్లాడాల్సిన మాటలు రాసింది మాత్రం మొన్నటికి మొన్న 2010 ఏప్రిల్‌లో...]

ఇస్కూలు పిలకాయల కత

అన్నతెందుకు చదువుకోవాలంటా

రిజర్వేషన్లనేటివి చానా మంచివి. నాకు బలే ఇష్టం.

ఇంటర్మీడియట్‌లో నా చదువు గురించీ, మా ప్రిన్సిపాల్ కొడుకు చదువు గురించీ, ఇంకొక పల్లెరెడ్డి చదువు గురించీ చెప్తా వినండి.

నన్ను ఇంజనీర్‌ను చేసేద్దామని మాయమ్మా నాయినా నన్ను ఎంపీసీలో చేర్పించినారు. దినామూ పది నుంచి నాలుగున్నర దాకా కాలేజీ. మా మిట్టూరు–తిరప్తికి ఆరు మైళ్ళ దూరం. చార్జీ వొచ్చి పోను అరవై పైసాలూ, రాను అరవై పైసాలూ. తిరప్తి – యెంగటేస్పర సామి దర్మాన మా వూరికింత దగ్గిరగా వుండబట్టే, చార్జీలు సలీసు గాబట్టే నేను కాలోజీ మెట్టెక్కగలిగినా.

ముందు మా బస్సుల గురించి కొంచిం. మా బందుగులంతా చంద్రగిరి రూట్‌లో అంటే పడమర రాజ్యాన వుండేటోళ్ళు. మా వూళ్ళల్లో ఏదన్నా కార్యం జరిగితే – మా పరంటు సైడు బందుగులకు బిత్తరెత్తుకునేది – నెత్తిన గుండేసినట్టు.

'రాయల్ చెరువు రోడ్డులో ఆ బస్సులెక్కి ఆ కార్యానికి పొయ్ రావాలంటే ఇప్పుడెట్టరా బగమంతుడా!' అని లబలబా నోరు గొట్టుకునే వోళ్ళు. అంత పేరెత్తు కున్నాయి మా రాయల్ చెరువు రూట్ బస్సులు. అప్పుడు – ఇప్పుడున్నంత మిడి

మేలంగా ఆర్టీసీ బస్సులు గూడా లేవు. ప్రైవేటు బస్సులే. కిందా మిందా యేసి జనాల్ని బస్సుల్లో తొక్కేవోళ్ళు. నాకు మా మండలంలో వుండే ప్రజలు ముక్కెంగా ఆడోళ్ళు అంత 'క్లోజు' అవడానికి కారణం ఈ బస్సు ప్రయాణాలే.

తెల్లారి ఎనిమిది గంటలకు పుస్తకాలూ కేరీరూ ఎత్తుకొని (ఆ రెంటికీ బ్యాగు వుండేది గాదు) మా కోనేటి దగ్గిర నిలబడితే – టాప్ మిందికి ఎక్కదామన్నా మా బస్సులు నిలబడేవి గావు. తొమ్మిదికి ఏదో ఒక వాటంగా బస్సులో అంత తావు దొరికి తొమ్మిదీ ముక్కాలుకంతా రాయల్ చెరువు బస్టాండులో దిగే వాళ్ళం. అక్కణ్ణించి మా ఎస్వీ జూనియర్ కాలేజీ – ఎన్ని అడ్డదోవల్లో దూరినా ఒకటి ఒకటిన్నర మైలు. ఫస్టు పీరిడ్డు ఎప్పుడూ ఇరై నిమిషాలు లేటే. మళ్ళ, కాలేజీ అయిపొయ్‌నాక ఇల్లు చేరే కొందికి కనాగష్టం ఎంత తక్కువేసుకున్నా ఆరూ ఆరున్నరవతాది.

మాయమ్మ ఎట్టలేదన్నా దినామూ రెండు రూపాయిలన్నా ఇచ్చేది. ఒక్కోసారి ప్రైవేటు బస్సులో – కనీసం వారానికి రెండు మూడు యావతులు టికెటు తీసుకునే వాణ్ణి గాదు. కండక్టరు అడిగితే, బయం బయంగా గొంతులోకి కరుకుదన్నాని తెచ్చుకుని, 'ఎన్నిసార్లు ఇవ్వాలయా టిక్కెట్టు? స్టేజీ స్టేజీకీ తీసుకోమంటావా ఏంది?' అని కార్వేటి నగరం కండక్టర్ని బెదరగొట్టేది. వాడు పాపం, 'ఓ ఓ ఆల్రెడీ తీసుకునేసినావా?' అనేసి పొయ్యేవోడు. ఈ కుశాలలో ఎస్వీకేఫుకు పొయ్ మసాలా దోసికి ఆర్డరేసే వోణ్ణి. అక్కడా మాంతమైన రష్షు. దోసి తినేసి తేపుకుంటా సైగ్గా వొచ్చేసి అక్కడ ఎనపై నయాపైసాలు మిగలబెట్టేసే వోణ్ణి. ఇట్లా మిగలబెట్టిన రూపాయా నలబై పైసాలతో మద్యానం పూట ప్రాక్టికల్స్‌కు మూడు నామాలు పెట్టేసి నేరుగా గ్రూపు తియేటర్స్ కాడికి చేరుకుని, అక్కడ మెట్టుతో కొట్టినట్టు డెబ్బై పైసాలు చెల్లించి టిక్కటు తీసే వోడిని. తెరకు దగ్గిరగా కాలు మింద కాలేస్కోని సిల్మా చూసి ఇల్లు చేరడం...

లెక్కలు, ఫిజిక్సు, కెమిస్ట్రీ – అయ్యవార్లు చెప్పిన నోట్ బుక్కులే గతి. ఇంట్లో నోటు పుస్తకాలు తీసిచ్చేవోళ్ళేగాని టెక్స్టు పుస్తకాలు తీసియ్యమంటే, 'అయ్యవార్లు చెప్పే నోట్ బుక్కులు చాలవంట్రా. మళ్ళ అచ్చు పుస్తకాలు గూడా కావాల్నో?' అనేవోళ్ళు. దీంతో టెక్స్టు బుక్కు మొకం మాకు తెలవదు.

మా మాథ్స్ లెక్చరర్లిద్దరు గూడా, 'అమ్మను జేస్తే తమ్ముడు పుడతాడు' అనే నా కొడుకులే. వాళ్ళు క్లాసు రూముల్లో ఒక్క మాట కూడా ఎగస్ట్రాగా మాట్లాడేవోళ్ళు గాదు. 'ఏమన్నా డౌట్లు వుంటే–' అని డ్యాష్ పెట్టేసే వోళ్ళు. ఆ డ్యాష్‌ను యెనక

బెంచీలో 'ఎట్లా మనం ఫెయిలే'అని తెగించిన ఒక పల్లెటూరి పిలగాడు, 'ట్యూషన్‌కొచ్చి అడగండి' అని పొల్లుబోకుండా పూరించే వోడు.

ఇంట్లో, 'నేను ట్యూషన్ జేరతా' అని నేనే ఏ పొద్దూ అన్లేదు. ట్యూషన్లు ఎటువంటోళ్ళు చేరతారంటే– తిరప్తిలో ఎవురి నాయన్లయితే వుజ్జోగాలూ, యాపా రాలూ చేస్తుంటారో వోళ్ళ పిలకాయలు చేరతారు. ఇంకా, ఇంటికాడ పదీ పద్దైదెకరాల బూమి వుండి పిలకాయల్ని తిరప్తిలో హాస్టళ్ళలోనో, రూముల్లోనో పెట్టి చదవించే వోళ్ళు మాత్రమే ప్రైవేట్లకు పొయ్యేవోళ్ళు. మా మాదిరిగా దినామూ వూరి నుంచి వచ్చి పొయ్యే వోళ్ళు చేరడానికి వీలవనే అవదు.

ఇంగొక పాయింటేమంటే – మా అమ్మా నాయినా సేద్యం గదా చేసేది. నేనెంత కాలోజీకి పొయ్ చదువుకుంటా వుండినా – ఇట్ట వుండే పుల్ల అట్ట వెయ్యనంటే కుదరనే కుదరదు. వరి మళ్ళో కొంగల్ని మాయమ్మ వొచ్చి తోలాలంటే అవుతుందా? ఎన్ను మింద గువ్వల్ని – పుస్తకం చదువుకుంటానైనా తోలచ్చు గదా. ఉతారుకు శెనిక్కాయల మాసూలు కాలమనుకోండి. కొట్టంలో గొడ్లను ఎవురు వొదల్తారు? పరీక్షలకు ప్రిపరేషన్ హాలిడేస్ అని వుంటాయి. అప్పుడు కూడా ఇంట్లోనే పుస్తకం ముందర కుచ్చోని లెక్కలేసుకుంటా వుండలేం. గొడ్లు 'అంబా' అని అగోరిస్తా వుంటాయి. పైగా పచ్చిక కాలం. పుస్తకాన్ని చేతిలో పెట్టుకుని వాటిని అట్లా మడి కాడికి తోలుకు పోయి తిప్పుకొద్దామనిపిస్తుంది. ఎనుముల్ని విడస్తాను. వాటి మానాన వాటినొదిలేసి నా మానాన నేను త్రికోణమితిని చూసుకుంటా వుంటే అవి పోయి పచ్చని పైర్లో పడితే ఏ అత్తో ఒక అత్త, 'నా బట్టా! ఎనమల్ని నోటికొచ్చిన పైరుమింద తోలేసి పుస్తకం పట్టుకోనుండావంట్రా, నీ దూము గంగమ్మ నిన్ను తగలా!' అని తిడతా కోకెత్తి నా మొకాన వేసిసి వూపిరాడకుండా చేసేసును. వున్నట్టుండి నాలుగు చినుకులు రాలినాయనుకోండి. మాయమ్మ ఒకటీ చెనిక్కాయల్ని వుడ్డ దోస్తా వుంటే నేను ఫిజిక్సు పుస్తకం చేత బట్టుకుని చూస్తా వుంటానా? కాబట్టి ఒకటి సగం చదువే, తప్పనే తప్పదు.

అయినా నాకు 73% మార్కులు వచ్చినాయి గ్రూప్స్‌లో. లెక్కల్లో ఇంకా ఇంకా ఎక్కువొచ్చుంటాయి గానీ పేపరిచ్చిన నా కొడుకు ఆ సమ్మచ్చరం – అన్నీ వుదాహరణ లెక్కలే ఇచ్చి చచ్చినాడు. మా లెక్చరర్ ఉదాహరణ లెక్కల్ని ట్యూషన్‌లో చెప్తాడే గానీ క్లాసులో చెప్పడు గదా. మాకు కనీసం అచ్చు పుస్తకాలు లేవు గదా.

ఇంక, మా ప్రిన్సిపాలు కొడుకుని గురించి చెప్పాలంటే చానా వుంది. వక్క గొరికినంత సేపట్లో చెప్పుకోవాలంటే – వాడు మల్లెపువ్వు మాదిర్తో కాలేజీకి వొచ్చేవోడు. మెట్లు దిగంగానే ఇల్లు. మల్లెపువ్వు మాదిర్తో వున్నవాడు – కాలేజీ వదలంగానే చింత గింజ నలుపులో వున్న బూట్లను టకటకలాడించుకుంటా మా కండ్ల ముందరనే ఇంట్లోకి పొయ్ దూరుకునే వోడు.

అప్పట్నుంచి వోడికి చీమ తలకాయలో మెదడుంటాది చూడండి అంత పని కూడా వుండదు. ప్రతీ సబ్జెక్టుకూ ట్యూషను. అంతా చేస్తే మా కాలోజీకి వాడే ఫస్టు ర్యాంకు. అయినా 81 పర్సంటే. అంటే 400 మార్కులకు నాకు 292, వాడికి 324. నా కంటే 32 మార్కులు మా ప్రిన్సిపాలు కొడుక్కి ఎక్కువొచ్చినాయి.

ఎంపీసీ గ్రూపు కాబట్టి దీంట్లో ఒక చిన్న తమాషా వుంది. ఫిజిక్సులో 20 మార్కులకూ, కెమిస్ట్రీలో 20 మార్కులకూ ప్రాక్టికల్స్ వుంటాయి. ఫిజిక్సులో వాడికి 20 కి 20 వచ్చినాయి. కెమిస్ట్రీలో 20 కి 18 వచ్చినాయి. నాకు కెమిస్ట్రీలో అయితే 20 కి 18 వచ్చినాయి గానీ ఫిజిక్సులో మాత్రం 9 వచ్చినాయి. ఇక్కడ వాడికీ నాకూ తేడా 11 మార్కులు. ప్రాక్టికల్స్‌లో మార్కులెట్టొస్తాయంటే – ముందు నాకు కెమిస్ట్రీలో 20 కి 18 ఎట్టొచ్చినాయో చెప్పితే తెలిసి పోతింది. కెమిస్ట్రీలో ఒక నాయుడు లెక్చరరుగా వుండేవోడు. నేను సుబ్రమణ్యం నాయుణ్ణి అని ఆయనకి తెలుసు. నేను టెస్ట్ ట్యూబ్ నొక దాన్నెత్తుకొని దాంట్లో నుంచి ఒక బేబీని పుట్టించబొయ్యే వోడి మాదిరిగా ఆయనకల్లా సీరియస్‌గా చూసినా. ఆయన నా దగ్గిరికొచ్చి మూడు నిమిషాల్లో అంతా చేసి ఆన్సర్ ఇంత అని చెప్పేసి పొయ్‌నాడు. అంతే, నాకు 20 కి 18 పడిపోయినాయి.

ఇంక ఫిజిక్సులో కూడా నేను వెర్నియర్ కాలిపర్స్‌ను చేతబట్టి, దాంట్లో నుంచి చెనిక్కాయల్ని వొలిచే వోడి మాదిరిగా మొకం పెట్టి, 'సా' అని మా ఫిజిక్సు అయ్యోరి కల్లా పొడుగ్గా చూసినా. 'తెలిస్తే చెయ్ వాయ్, తెలీక పోతే పోవాయ్' అని ఆ నాయుడు కాని మా అయ్యవారు నన్ను కసువు పోచను తీసి పారేసినట్టు పారేసినాడు. ప్రిన్సిపాలు కొడుకు గూడా వెర్నియర్ కాలిపర్స్‌ను చేత బట్టుకుని బూట్స్ పాలిష్ చెయ్యబోయినట్టు వాడేదో చెయ్యబోతే ఫిజిక్సు అయ్యవారే చేసి ఇదీ 'ఆన్సరు' అని చెప్పినాడు. కాబట్టి వాడికి అన్యాయంగా వచ్చిన మార్కుల్నీ తీసేస్తే వాడికొచ్చిన మార్కులు 324–11 = 313. నాకంటే వాడికి 21 మార్కులు ఎక్కువ.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=2442

* * *